

Publicerad 2022-11-17 22:13 av enpoet

Botemedlet livet

Yttrande stilleståndsmässigt underverk i ordets klanger, sover aldrig i sidospåret av den formade vägbanan i alla redan färdigtagna kliv in i livet...

Vore det öppet om ingenting klarar av någonting i de sista nämnda nämnare som brukligt använt sitt stilla sinnade ordflöde med tidsformen i ögonen?

Hur kompletterar och varje delaktighet det sista radflöde som någonsin andats bokstäver?

Uppåt en lekande lättsamhet i allt och inget, bryter sig före tidsplanen om den kritiskt om fångade framtiden, i vått och torra sanningskvoter...

Med andra ord, jag talar och allt är inte dösnack, utan påstådda ord i min andliga väg till nya äventyrliga livsegenskaper.

Minnet av skeden ger ordet en klagande form i ordfossiler, tårarna sprutar och allting är enat i kompassen i livet.

Fortsätter att skapa och rapar med eko, minuternas lodräta sprättar in i min livslust, också ett vildare beteende färdmedel in i nutiden.

Kärlets yttre bristning sopar bort all smärta, i alla fall med kvoten av det sista livsgåtans smärre smicker av ett enat botemedel i mindre format.

Suddar bort minnen och är själen i dess utåt kuvade stolthetsförnimmelser, viljan är stadig och mitt lilla ljus lyser fortfarande upp min personlighet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren enpoet med Poeter.se id #139472 innehar upphovsrätten